

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 917

Doknr.
660641

Dato
09-02-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 24. januar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Socialudvalget.

Spørgsmål nr. 46:

"Vil ministeren kommentere på henvendelserne af 7. december 2022 og 18. januar 2023 fra Foreningen Far, jf. SOU alm. del – bilag 11 og 27."

Svar:

I de to henvendelser og tilhørende bilag tilkendegiver Foreningen Far bl.a., at der ikke er ligestilling mellem mødre og fædre i det familieretlige system, og at fædre forskelsbehandles i Familieretshuset.

Indledningsvist bemærker jeg, at jeg er optaget af, at vi har et familieretligt system, hvor der er fokus på forældrenes fælles ansvar for barnet, at barnet kommer så skånsomt gennem et brud som muligt, og at det bevarer kontakten til begge forældre. Det er da også lovens helt klare udgangspunkt, at barnets forbindelse til begge forældre bevares, når familien brydes, og at forældrene har et fælles ansvar for dette. Samtidig står hensynet til barnet og barnets bedste centralt i både lovgivning og i systemets møde med familierne. Som et enigt Folketing har besluttet med den familieretlige reform, er hensynet til barnet altafgørende og står over andre hensyn, herunder også hensynet til forældrene.

Dette afspejles i forældreansvarsloven, hvor afgørelser skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Forældreansvarsloven er således ikke en ligestillingslov, men en lov der først og fremmest har fokus på barnets bedste. Derfor skal der ved behandlingen af sagerne ikke tages mere hensyn til den ene forælder end den anden, men derimod tages hensyn til hvad der vil være bedst for barnet i den konkrete sag. I den forbindelse bemærker jeg, at Familieretshuset i deres tilrettelæggelse af arbejdet og i mødet med familien naturligvis er opmærksom på at sikre, at begge forældre har samme mulighed for at komme til orde og beskrive deres og barnets situation, så der sikres størst mulig retfærdighed i processen, og at begge parter repræsenteres ligeværdigt.

Når Foreningen Far peger på, at der ikke er ligestilling i det familieretlige system, henviser foreningen bl.a. til forskning, herunder en undersøgelse om forskelsbehandling af fædre i samværssager udarbejdet af forskere fra Aarhus Universitet. Foreningen skriver i deres henvendelse til udvalget, at "det står nu klart", at der sker forskelsbehandling på forskellige områder.

Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at forskningen baserer sig på datamateriale indsamlet i perioden 2016 til 2019, og således for størstedelen i det tidligere Statsforvaltningen, som havde en anden tilgang til familierne.

Der er i det omtalte forskningsprojekt en lang række resultater, som efter min mening skal ses i sammenhæng. Forskningen peger overordnet på, at der ikke ses betydelig diskrimination af fædre fra det daværende Statsforvaltningen/Familieretshusets side, og at der ikke er noget, der indikerer, at der i flertallet/mange samværssager tages usagligt hensyn til, om en forælder er mor eller far.

Som jeg forstår det, peger forskningsprojektet på, at fædres i forhold til mødres svage position skyldes et komplekst samspil mellem samfundsnormer og lovgivnings- og ressourcemæssige forhold, der smitter af på både sagsbehandlingens og forældrenes adfærd og beslutninger. Det er bl.a. i forhold til traditionelle kønsroller både under samlivet og efter skilsmissen, dvs. den måde familien indretter sig på. Men uanset normer og kønsroller, er det selvfølgelig et meget centralt fokuspunkt at sikre lige vilkår og sørge for, at begge forældre kommer til orde, uagtet hvilket køn de er.

Til foreningens påstand om, at forpligtelser i forhold til forældre og børns menneskerettigheder ikke overholdes bemærker jeg, at den familieretlige lovgivning er udarbejdet i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt FN's Børnekonventions artikel 3, hvorefter barnets bedste skal komme i første række i alle beslutninger vedrørende barnet, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv. Dette kommer til udtryk ved lovens klare udgangspunkter, som jeg har redegjort for ovenfor. Når Familieretshuset og familieretten træffer afgørelse om forældreansvar, skal afgørelsen naturligvis være i overensstemmelse med disse konventioner, og jeg har ikke grund til at tro, at det ikke er tilfældet.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister